

Astăzi, Marți, 16 Septembrie, 2025

Sf. Mare Mc. Eufimia; Sf. Mc. Meletina și Ludmila

Galateni 2

²¹ Nu lepăd¹ harul lui Dumnezeu; căci dacă dreptatea vine prin lege, atunci Hristos a murit în zadar².

Galateni 3

¹ O, Galateni fără minte, cine v'a vrăjit să nu dați crezare adevărului, voi, cei ce sub ochii voștri L-ați avut ca'ntr'o icoană pe Hristos răstignit³?

² Doar aceasta vreau să aflu de la voi: Prin faptele legii primit-ați voi Duhul, sau prin ascultarea credinței?

³ Atât de fără minte sunteți? După ce ați început în Duh, isprăviți

¹În sensul: Nu anulez (ceea ce deja am primit); nu rezilies (contractul pe care l-am făcut).

² Aici se încheie demonstrația lui Pavel în fața lui Petru, poziție pe care acesta din urmă o va susține integral în Sinodul Apostolic de la Ierusalim (vezi FA 15, 7-11).

³ Răstignirea lui Hristos (alături de înviere, temă centrală a prediciei lui Pavel) le-a fost descrisă Galatenilor în mod public, amănunțit și plastic, cu maximă concretețe, ca pe un steag zugrăvit.

acum în trup?

⁴ În zadar ați pățimit voi atâtea? – și de-ar fi doar în zadar!⁴

⁵ Așadar, Cel ce vă dă vouă Duhul și face minuni la voi, oare pentru faptele legii le face, sau pentru că voi ați ascultat de chemarea credinței?

⁶ așa cum Avraam a crezut în Dumnezeu și i s'a socotit lui aceasta ca dreptate,

⁷ să știți, prin urmare, că ei, cei născuți din credință, aceia sunt fii ai lui Avraam.

Marcu 6

¹ Și a ieșit de acolo și a venit în patria Sa, iar ucenicii au mers după El.

² Și fiind sâmbătă, a început să învețe în sinagogă. Și mulți, auzindu-L, se mirau și ziceau: „De unde are el acestea? Și ce este înțelepciunea care i s'a dat, ca și minuni să se facă prin mâinile lui?”

⁴ Renegarea credinței după ce ai pățimit pentru ea te aruncă într'o stare mai rea decât înainte de a fi avut-o.

3 Oare nu este acesta teslarul, fiul Mariei, și fratele lui Iacob și al lui Iosif și al lui Iuda și al lui Simon? Și nu sunt oare surorile lui aici la noi?” Și se poticneau întru El⁵.

4 Și Iisus le zicea: „Un profet nu este disprețuit decât în patria sa și între rudele sale și în casa lui”.

5 Și n’a putut să facă acolo nici o minune, decât că Și-a pus mâinile pe câțiva bolnavi și i-a vindecat.

6 Și Se mira de necredința lor. Și străbătea satele dimprejur, învățând.

7 Și i-a chemat la Sine pe cei doisprezece și a început să-i trimită doi câte doi și le-a dat putere asupra duhurilor necurate.⁶

„De unde are El acestea? Și ce e cu înțelepciunea care I s-a dat Lui?” Așa grăiau nazarinenii despre Domnul, cunoscând viața Lui de dinainte,

petrecută în umbră. Așa se întâmplă și cu toți adevărații următori ai Domnului. După multe osteneli și după ce biruie tot ce e strâmb în sine, cel ce se ține fără abatere de calea Domnului se schimbă cu totul, în toată alcătuirea sa: privirea, mersul, graiul, portul – totul poartă pecetea unei bune rânduiei și vrednicii deosebite, chiar dacă omul cu pricina ar fi de cea mai joasă stare și lipsit cu desăvârșire de educație. Și începi să auzi: „De unde la el acestea?”. Iar dacă cele trupești și văzute se preschimbă astfel, ce să mai spunem despre cele lăuntrice și sufletești, care în chip mai nemijlocit și apropiat sunt supuse lucrării de prefacere a harului și față de care cele din afară slujesc doar ca răsfrângere și urmare? Cât de luminoase și limpezi sunt gândurile unui astfel de om! Cât de ascuțite sunt judecățile lui cu privire la cele ce sunt și se întâmplă! Vederile lui asupra orișicărui lucru sunt mai presus de cele

⁵ Iisus le devenise piatră de poticnire, în sensul că faptele și puterea Sa contrariu simțul comun. A te poticni întru Hristos înseamnă a nu-I acorda creditul total și necondiționat pe care Dumnezeu i-l pretinde omului (vezi Mt 11, 6), a te expune căderii în necredință.

⁶ *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

ale filozofilor! Dar hotărârile, dar faptele, dar întreprinderile? Totul e luminat în chip curat și sfânt de o strălucire cerească. Acesta este cu adevărat un om nou! N-a fost școlit, n-a audiat cursuri prin academii, și n-a avut parte de nici un fel de educație, dar se arată binecrescut și înțelept. Luarea aminte la sine, osteneala făcută de propriul suflet, rugăciunea și apropierea de Dumnezeu au pus totul, cu harul lui Dumnezeu, pe temeiuri noi – cum, însă, nu știe nimeni. De aceea se întreabă: „De unde la el acestea?”⁷

⁷ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*.